

РЕШЕНИЕ

№ 25464

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8714** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. У., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , в [населено място], гражданин на Т., чрез адвокат Н. Г., срещу Отказ за издаване на виза, издаден от Първи секретар, КДЛ А., връчен на 29.07.2024г.

В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен и се иска да бъде отменен, като с оглед разпоредбата на чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ се правят твърдения, че отказът засяга основни права и свободи на чужденеца по ЕКПЧ, а именно правото на свободно придвижване. Излага доводи, че е приложил всички изискуеми документи, за издаване на виза тип „D“, на правно основание чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ при това с вярно съдържание, включително такива, които убедително доказват целта и условията на посещенията, както и че регистрацията на търговското представителство не е фиктивна. Счита, че отказът не съдържа конкретни фактически основания, въз основа на които е прието, че са налице основанията въз основа на които е прието, че са налице основанията по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЧРБ, за да бъде постановен отказ и така актът не съдържа мотиви, които да бъдат проверени от съда при проверката за законосъобразност. Посочените обстоятелства, че всъщност е налице фиктивна регистрация са относими към чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ, а именно представяне на документи с невярно съдържание или деклариране на неверни обстоятелства, са описани в становищата, но не и в административния акт, не представляват волеизявления на административния орган. В писмени бележки жалбоподателят доразвива съображенията си за незаконосъобразност на отказа, като обсъжда изпратеното становище на ДАНС, в което били изложени твърдения, ирелевантни към подаденото заявление. Искането е за отмяна на отказа като незаконосъобразен и изпращане на преписката на органа с указания за издаване на виза след

обсъждане на разпоредбите относими към посоченото от заявителя основание за издаване.

Ответникът - консулско длъжностно лице първи секретар в Посолство на Република България в [населено място], Република Т., редовно призван, не изпраща представител в съдебно заседание. В писмено становище, изразява такова за отхвърляне на жалбата. Когато има отрицателно становище на някой от посочените органи в чл.30 от НУРИВОВР следва отказ от консулското длъжностно лице. Получаването на виза определя не като субективно право на чуждия гражданин, а само една правна възможност, като лицето трябва да докаже по несъмнен начин условията и целта на заявеното пребиваване. В допълнителните бележки на формуляра за отказ, които са и мотиви, се посочва макар и „бланкетно“ правни и фактически основания за взетото решение. Ответникът отбелязва, че в чл.24 ал.1, т.6 от ЗЧРБ освен регистрацията на търговско представителство е необходимо гражданинът да посочи и документи за данъчната ефективност и изрядност, а не само формалното регламентиране на дейност на представителството от доказателствата може да се направи обосновано предположение че не са били налице предпоставките предвидени в за ч и нури воблер при наличието на които да се издаде виза за продължително пребиваване на лицето.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 02.04.2024г. А. У., [дата на раждане], лично е подал заявление за издаване на виза вид „D“, на основание чл. 24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ. Съгласно тази разпоредба, разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците, които са представители на чуждестранно търговско дружество, представило изброени документи за данъчна изрядност, за годишен оборот и т.н.

Към заявлението са приложени сертификат от БТПП, удостоверение от АВ, банково удостоверение, медицинска застраховка, договор за наем, декларация от наемодателя и нотариален акт за имота, свидетелство за съдимост и копие от документа за самоличност.

Последвал е издаденият оспорен по делото отказ за издаване на виза вид „D“ от 29.07.2024 г. на първи секретар, КДЛ А. Д. Б. Ф., по заявление № ANK24001441V от 02.04.2024 г. Като правно основание за постановяване на отказа е посочена хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – апликантът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. В допълнителна бележка на бланковата форма е посочено, че „при извършена проверка е установено, че е налице фиктивна регистрация на Търговското представителство, липсва решение за вписване в БТПП“.

В съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото становища, представени от Група „Миграция“, Областна дирекция на МВР – Шумен, при Министерството на вътрешните работи и Държавна агенция „Национална сигурност“ по повод на проведената съгласувателна процедура по подаденото заявление за издаване на виза вид „D“. В становище на Група „Миграция“ от 24.06.2024г. е посочено, че се дава съгласие за издаване на виза по чл.15, ал.1 във връзка с чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ на заявителя А. У.. Същевременно в становище от 17.04.2024г. отдел „Миграция“, СДВР, МВР до Директора на Дирекция „Миграция“-МВР изразява отрицателно становище по заявлението, на основание чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ, тъй като при извършена проверка се установило, че чуждият гражданин няма да живее на посочения от него адрес в [населено място], а ще пребивава в [населено място], [община], област Шумен. Получен е отговор от 11.10.2024г. от Държавна агенция „Национална сигурност“, към което е приложено писмо с рег.№ ШН-31-1770/15.07.2024г., представено по съгласувателната процедура, в което е дадено следното: При извършена проверка е установено, че е налице фиктивна регистрация на ТП, липсва решение за вписване в БТПП, до момента турският гражданин се възползва умело от установената схема на „Самопоканване“ или „Бизнес посещение“, има

съгласувани три броя краткосрочни визи с домакин фирма „Европа кар партс“ ЕООД, която е собственост на негов роднина. С оглед на установените факти, според ДАНС може да се направи обосновано предположение, че е налице липса на намерение за извършване на представителна дейност от страна на представителството, а „търговският представител“ А. У. използва дружеството, за да изпълни формално изискванията на НУРИВОВР и ЗЧРБ, с цел получаване на виза за Република България и последващо право на пребиваване, като посочва разпоредбата на чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ „апликантът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване“.

Като доказателства по делото са приети Заповед № 95-00-254/03.10.2011г., с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 от ЗЧРБ, изменена със Заповед № 95-00-209/29.03.2024г. ; Заповед № 16/20.06.2022 г. на посланика на Република България в [населено място], Република Т., с която Д. Б. Ф. – консулско длъжностно лице (КДЛ), е определен с правомощия да взема самостоятелни решения за издаване на виза, отказ и изпращане за съгласуване или за извършване на допълнителни проверки по подадените заявления за издаване на визи.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е на 10.08.2024 г. Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 29.07.2025 г. Наред с това, допустимост с оглед чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ се извежда от посочването от страна на жалбоподателя, че е налице засягане на основни права и свободи о ЕКПЧ, по специално на правото му на свободно придвижване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е установен в Закона за чужденците в Република България. Изрично изискване за влизане на територията на страната на чужд гражданин, който не е гражданин на държава – членка на ЕС, е да притежава валидно издадена виза. Съгласно чл. 9 от ЗЧРБ, визата е разрешение за влизане и пребиваване или летищен транзит. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира както видовете, издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България, съгласно чл. 9 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИВОВР).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган. Съдът взе предвид приложените по делото заповеди - Заповед № 95-00-254/03.10.2011 г., с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 от ЗЧРБ; Заповед № 16/20.06.2022 г. на посланика на Република България в [населено място], Република Т., с която Д. Б. Ф. – консулско длъжностно лице (КДЛ), е определен с правомощия да взема самостоятелни решения за издаване на виза, отказ и изпращане за съгласуване или за извършване на допълнителни проверки по подадените заявления за издаване на визи.

Спазено е изискването за форма – оспореният Отказ за издаване на виза вид „D“ от 29.07.2024 г. от Д. Б. Ф. на длъжност Първи секретар, КДЛ А., Посолство на Република България в А., Република Т., по заявление от 02.04.2024 г., е обективиран върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, установени в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

Основанията за отказ за издаване на виза са регламентирани в чл. 10 ЗЧРБ и чл. 34 НУРИВОВР, като съгласно последната разпоредба не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец, съгласно Приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него лице, а в случай на издаване на виза на границата – от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. В този формуляр се вписват мотивите, като се посочва основаниято за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване/изпращане на заинтересуваното лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. За да бъде издаден благоприятен административен акт – виза, за всеки един подал заявление молител трябва да бъдат кумулативно налице двете фактически основания – от една страна да бъде доказана целта на престоя, а от друга страна – условията за него. В разглеждания случай административният орган е възприел като правно основание, че не са доказани по безспорен начин предпоставките, визиращи в разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ. Фактически, с посочено в допълнителни бележки е мотивирал издаденият отказ с това, че е налице фиктивна регистрация на Търговско представителство, липсва решение за вписване в БТПП.

Това фактическо основание за отказа се подкрепя от становището в съгласувателната процедура – на ДАНС, че липсва намерение за извършване на представителна дейност от страна на представителството и че то е само предтекс за снабдяване с отказаната виза, както и на съответния отдел "Миграция" относно пребиваването на съответния адрес.

Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са представители на чуждестранно търговско дружество с регистрирано, след проверка и оценка на представени документи относно икономическата активност и данъчната изрядност на чуждестранното дружество за период от две години преди регистрацията на представителството, както и на документи относно неговите планирани дейности, от Българската търговско-промишлена палата търговско представителство в Република България.

В разглеждания случай не са представени документи, свързани с икономическата дейност, както на чуждестранното търговско дружество, така и на неговото търговско представителство в България, на което се сочи представител жалбоподателя. За да се приеме, че чуждестранното дружество реално извършва стопанска дейност същото следва да има счетоводство, търговски договори, търговска кореспонденция с партньори, извършени плащания по сделки, електронна търговска кореспонденция и т.н. Същото, особено по отношение на търговската кореспонденция важи и за вписаното търговско представителство. Доказване на наличието на икономическа активност, данъчна изрядност и планирани дейности, биха могли да обосноват необходимостта от присъствието на територията на страната на определения представител на чуждестранното дружество, в случая жалбоподателя заявител. Липсата на доказателства за икономически

дейности и за намерения за осъществяването на такива дейности не могат да докажат достоверно истинската цел и условията на заявеното пребиваване в Република България.

А. У., освен, че е вписан като търговски представител в посоченото търговско представителство, не доказва нито в хода на административното, нито на съдебното производство истинската цел, условията и намеренията за пребиваването си в страната като такъв търговски представител, поради което следва да се приеме, че административният орган правилно е отказал издаване на виза тип „D“ на правно основание чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ.

Макар и да няма данни за фиктивност на регистрацията, както пише в отказа си ответника, по делото не се установи такава дейност на търговското представителство, която да обоснове целта и условията на заявеното пребиваване. Няма данни за икономическа дейност и за намерения за осъществяване на такива дейности от страна на жалбоподателя. Както се посочи вече, не е достатъчно изискване за получаване на продължително пребиваване в страната това, че кандидатът е търговски представител, необходимо е и доказване на наличието на икономическа активност, данъчна изрядност и планирани дейности, които биха могли да обосноват необходимостта от присъствието на територията на страната на определения представител. Липсата на доказателства за икономически дейности и за намерения за осъществяването на такива дейности не могат да докажат достоверно истинската цел и условията на заявеното пребиваване в Република България. Дори и действително да има регистрирано в БТПП търговското представителство, след извършване на всички необходими проверки, следва да се посочи, че производството по регистрация на търговско представителство в БТПП и производството по предоставяне на виза за дългосрочно пребиване, са две различни производства и всеки орган извършва собствена проверка. Издаденият от БТПП сертификат удостоверява единствено обстоятелствата осъществили се в производството пред палатата. Декларираното намерение за осъществяване на представителство само по себе си не представлява обективно реализиран проект, зад който стоят реални действия на кандидатстващия за виза да изпълнява дейности в Република България. Чуждестранно лице може да регистрира търговско представителство в България, при условие, че има право да извършва търговска дейност, съгласно националното законодателство на държавата, в която е установено. Търговското представителство на чуждестранно лице не е юридическо лице. Търговският представител и представителството не могат да извършват стопанска дейност от свое име. Сделките, които се сключват с неговото посредничество, са от името на чуждестранното лице – принципал. Административният орган по предоставянето на виза за дългосрочно пребиваване на собствено основание извършва проверка на заявените от кандидата обстоятелства. Затова и в чл.30 от НУРИБОВР е регламентирана допълнителна съгласувателна процедура със службите за административен контрол на чужденците в Република България и ДАНС, различна от регистрационния режим, поддържан от БТПП. Във връзка с тази процедура са и приложените отрицателни становища, които касаят проверка на достоверността на целта и условията на заявеното пребиваване. В този смисъл практиката на ВАС на РБ по аналогични случаи – решение № 5888/04.06.2025г. по адм.дело № 1243/2025 г.; решение № 13902/20.12.2024г. по адм.дело № № 6898/2024 г.

В случая, доколкото не се доказват целта и условията на заявеното пребиваване на жалбоподателя, чрез каква дейност на посоченото търговско представителство, каква е дейността на представляваното чуждестранно дружество, която налага

представяването му от жалбоподателя чрез продължително пребиваване в страната, зад какъв проект стои, който да налага такава дългосрочност на престоя, то в този смисъл посочената от ответника „фиктивност“ на заявеното търговско представителство като основание за издаване на виза за дългосрочно пребиваване е относимо към посоченото правно основание по чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, макар и в административната преписка да не се съдържат данни или доказателства, които да обосновават основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза или истинността на тяхното съдържание.

Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Разноски не са претендирани от ответника и съдът не присъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София град,
Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. У., [дата на раждане] , в [населено място], гражданин на Т., подадена чрез адвокат Н. Г., срещу Отказ за издаване на виза от 29.07.2024г., издаден от Първи секретар, КДЛ А..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИ

Я: